

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Pesti Közponeti Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Martin Meat Kft. κατά Géza Simonfay και Ulrich Salzburg

(Υπόθεση C-586/13)

(2014/C 71/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Pesti Közponeti Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Martin Meat Kft.

Εναγόμενοι: Géza Simonfay, Ulrich Salzburg

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί να γίνει δεκτό, σύμφωνα με το δικαίωμα της Ένωσης και ειδικότερα σύμφωνα με τον ορισμό της έννοιας «διάθεση εργατικού δυναμικού» που περιλαμβάνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-307/09 έως C-309/09 ⁽¹⁾, ότι συντρέχει διάθεση εργατικού δυναμικού στην περίπτωση κατά την οποία ο εντολοδόχος αναλαμβάνει την υποχρέωση μεταποίησης, χρησιμοποιώντας δικούς του εργαζομένους, ημισφαγίων βοοειδών στο σφαγείο του εντολέα, στις εγκαταστάσεις που αυτός του εκμίσθωσε, και συσκευασίας των εν λόγω ημισφαγίων βοοειδών σε πακέτα κρέατος έτοιμα προς διάθεση στην αγορά, λαμβανομένου υπόψη ότι ο εντολοδόχος λαμβάνει αμοιβή προσδιοριζόμενη βάσει των κιλών μεταποιημένου κρέατος και ότι ο εντολοδόχος υφίσταται μείωση της συμφωνηθείσας για τη μεταποίηση του κρέατος τιμής σε περίπτωση ανεπαρκούς ποιότητάς του, καθώς και ότι ο εντολοδόχος παρέχει, στο κράτος μέλος υποδοχής, υπηρεσίες αποκλειστικής στον εν λόγω εντολέα και ότι η ευθύνη για τον έλεγχο της ποιότητας των εργασιών μεταποίησης του κρέατος βαρύνει τον εντολέα;
- Τυγχάνει η θεμελιώδης αρχή, η οποία διατυπώνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-307/09 έως C-309/09 και βάσει της οποίας είναι δυνατόν να περιορισθεί η διάθεση εργατικού δυναμικού κατά την περίοδο ισχύος των μεταβατικών διατάξεων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, οι οποίες προβλέπονται στις Πράξεις Προσχωρήσεως των κρατών μελών που εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, εφαρμογής και στην περίπτωση αποσπάσεως εργαζομένων στο πλαίσιο διάθεσης εργατικού δυναμικού, κατά την οποία επιχείρηση εδρεύουσα σε κράτος μέλος που εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 αποσπά εργαζομένους στην Αυστρία, εάν η εν λόγω απόσπαση πραγματοποιείται σε τομέα μη προστατευόμενο βάσει των Πράξεων Προσχωρήσεως;

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2011.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 19 Νοεμβρίου 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Υπόθεση C-589/13)

(2014/C 71/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Ανααιρεσίβλητη αρχή: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 56 ΕΚ (νυν άρθρο 63 ΣΛΕΕ) την έννοια ότι απαγορεύει το σύστημα φορολόγησης των εισοδημάτων από κινητές αξίες και των εσόδων από εκποίηση εταιρικών μεριδίων τα οποία έχει αποκομίσει ένα αυστριακό ιδιωτικό ίδρυμα, εφόσον το σύστημα αυτό προβλέπει τη φορολόγηση του ιδιωτικού ιδρύματος με τη μορφή της επιβολής «ενδιάμεσου φόρου», προς τον σκοπό της διασφάλισης της εφάπαξ φορολόγησης στην ημεδαπή, στην περίπτωση μόνο που ο αποδέκτης καταβολών εκ μέρους του ιδρύματος αυτού απαλλάσσεται, βάσει σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας, από τον φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες που θα επιβαλλόταν κανονικά στις καταβολές αυτές;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — «go fair» Zeitarbeit OHG κατά Finanzamt Hamburg-Altona

(Υπόθεση C-594/13)

(2014/C 71/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «go fair» Zeitarbeit OHG

Καθής: Finanzamt Hamburg-Altona

Προδικαστικά ερωτήματα

- Επί της ερμηνείας του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας;

- α) Μπορεί να θεωρηθεί ότι κράτος μέλος λειτουργεί εντός των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει για την αναγνώριση οργανισμού ως κοινωνικού χαρακτήρα, εάν αναγνωρίζει μεν κατ' αυτήν την έννοια πρόσωπα που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε ταμεία κοινωνικής ασφάλισης και ασφάλισης της αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως, αλλά δεν αναγνωρίζει κρατικώς πιστοποιημένο προσωπικό περιθάλψεως που παρέχει άμεσα τις υπηρεσίες του σε μη αυτοεξυπηρετούμενα άτομα;
- β) Σε περίπτωση που κρατικώς πιστοποιημένο προσωπικό περιθάλψεως πρέπει να αναγνωρίζεται ως οργανισμός κοινωνικού χαρακτήρα: απορρέει από αυτήν την αναγνώριση του εν λόγω προσωπικού και η αντίστοιχη αναγνώριση εταιρίας διαθέσεως προσωρινού εργατικού δυναμικού που διαθέτει τέτοιο προσωπικό σε αναγνωρισμένους οργανισμούς περιθάλψεως (οργανισμούς υποδοχής);
- 2) Επί της ερμηνείας του άρθρου 134, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας:

Είναι η διάθεση κρατικώς πιστοποιημένου προσωπικού περιθάλψεως, ως πράξη η οποία συνδέεται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, απαραίτητη προκειμένου ο οργανισμός υποδοχής (χρήστης του προσωπικού) να παράσχει υπηρεσίες περιθάλψεως, εφόσον ο εν λόγω οργανισμός δεν δύναται να ασκήσει τη δραστηριότητά του χωρίς προσωπικό;

(¹) ΕΕ L 347, σ.1.

Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Νοεμβρίου 2013 οι Duravit AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-364/10, Duravit AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Duravit AG, duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (εκπρόσωποι: U. Soltész, LL.M., και C. von Köckritz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσειούσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- 1) να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-364/10 καθόσον απορρίπτει την προσφυγή των αναιρεσειουσών·
- 2) να ακυρώσει εξ ολοκλήρου το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 2 και το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 2010, C(2010) 4185 τελικό στην υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις υγιεινής για λουτρά, δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθόσον αφορά τις αναιρεσειούσες·
- 3) επικουρικώς (ως προς το δεύτερο αίτημα), να ακυρώσει ή να μειώσει αισθητά τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις αναιρεσειούσες με την προπαρατεθείσα απόφαση·
- 4) όλως επικουρικώς (ως προς το δεύτερο και τρίτο αίτημα), να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου σύμφωνα με τη νομική εκτίμηση που το Δικαστήριο διατύπωσε με την απόφασή του·
- 5) εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον τόσο του Γενικού Δικαστηρίου όσο και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσειούσες προβάλλουν έξι λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 31 του κανονισμού 1/2003 και προσέβαλε το τεκμήριο αθωότητας και το δικαίωμα για δίκαιη δίκη [άρθρα 47 και 48, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών] διότι αρνήθηκε να ασκήσει επί της προσβαλλόμενης αποφάσεως τον ρητώς αιτηθέντα έλεγχο πλήρους δικαιοδοσίας, διότι δέχθηκε τεκμήριο ακρίβειας υπέρ των πραγματικών και νομικών διαπιστώσεων στις οποίες προέβη η Επιτροπή και διότι δεν άσκησε αρκούντως την ίδια εξουσία εκτιμήσεως για τον καθορισμό των προστίμων.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, προσέβαλε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής των προσφευγουσών (άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη) και παραβίασε την αρχή της ισότητας των όπλων ασκώντας ανεπαρκώς τον έλεγχο νομιμότητας και υπερβαίνοντας τα όρια του τελευταίου σε βάρος των προσφευγουσών.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της δικογραφίας πολλαπλώς και κατά τρόπο δυνάμενο να έχει επιπτώσεις στην επίλυση της διαφοράς και παραβίασε τις αναγνωρισμένες αρχές που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων.